

عنوان مقاله:

اثر بخشی مداخله گروهی بخشش بر روابط مثبت با دیگران و رشد شخصی جانبازان و همسران آنها

محل انتشار:

اولین همایش ملی اسلام و سلامت روان (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

لیلا اسماعیلی - دانشجوی دکتری روانشناسی دانشگاه اصفهان

زهرا اسماعیلی - کارشناس ارشد روانشناسی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان

مژگان اسلامی - کارشناس ارشد مشاور مدرسه، دانشگاه تهران

مجید نادى - کارشناس ارشد مدیریت - و برنامه ریزی آموزشی

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر بررسی اثربخشی مداخله گروهی مبتنی بر بخشش بر روابط مثبت با دیگران و رشد شخصیبانبازان و همسران آنها بود. طرح پژوهش از نوع نیمه تجربی با پیش آزمون و پس آزمون و گروه گواه بود. جامعه آماری تحقیق کلیه جانبازان و همسران آن ها در سال 1391 شهر اصفهان بود و نمونه تحقیق 20 زوج بود که به روشدر دسترس انتخاب و به صورت تصادفی در دو گروه آزمایشی و گواه گمارده شدند. ابزار مورد استفاده پرسشنامه اطلاعات جمعیت شناختی محقق ساخته و پرسشنامه بهزیستی روانشناختی ریف (1995) بود. مداخله گروهی مبتنی بر بخشش بر روی گروه آزمایش به مدت 5 هفته و به مدت 15 ساعت اجرا گردید و بهگروه کنترل هیچ آموزشی داده نشد. به منظور تجزیه و تحلیل داده ها از تحلیل کواریانس استفاده شد. نتایج نشان داد که مداخله گروهی بخشش بر روابط مثبت با دیگران ($P < 0/01$) و رشد شخصی ($P < 0/02$) جانبازان و همسران آنها در پس آزمون مؤثر بوده است.

کلمات کلیدی:

بخشش، روابط مثبت با دیگران، رشد شخصی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/393784>

